

ଜୟନ୍ତ ସିଲ୍

ବନାମ

ଆସାମ ରାଜ୍ୟ

(ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1345 / 2007)

ଅଗଷ୍ଟ 4, 2010

[ହର୍ଜିତ୍ ସିଂ ବେଦି ଏବଂ ସି. କେ. ପ୍ରସାଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବ୍ରତ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା. 302 - ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସହ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସହ ମୃତକ - ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ଧାରୁଆ ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ଵରୂପ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲା - ଉଭୟଙ୍କୁ ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ - ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ: ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା - ଏହା ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅର୍ଥକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭୁଲ୍ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାଧୀନ ଥିଲେ - ତାହାର ପ୍ରମାଣ ଦ୍ଵାରା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ଆହୁରି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି - ପିତୃବ୍ୟ. 1 ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପତ୍ନୀ - ସ୍ଵୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କୌଣସି ଶତ୍ରୁତା ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଚିକ୍ତାର ଶୁଣିବା ପରେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ - ଘଟଣାଟି ମୃତକଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖ ରାସ୍ତାରେ ଘଟିଥିଲା - ପିତୃବ୍ୟ 5 ଓ 6 କ୍ ଅପସିତରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ - ମୃତକ ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ 'ଶ୍ରୀକ୍ଷ' ଭୋଜିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଘରକୁ ଫେରୁଥିବା ସମୟରେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟିଥିଲା - ଏହି ତିନି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବୟାନ ପିତୃବ୍ୟ 2 ଓ 3 କ୍ ବୟାନ ଦ୍ଵାରା ଅଧିକ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପିତୃବ୍ୟ 1 ଏହି ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି - ପିତୃବ୍ୟ 11 କ୍ ବୟାନ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ବିଳମ୍ବିତ ରାତିରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ବୟାନକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ବିଚିତ୍ର ଅନୁରୋଧ ଥିଲା କାରଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ PW.11 ଗୋଟିଏ ଗାଁର ଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ କାହିଁକି PW.11 ଘରେ ରାତି ବିତାଇବାକୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ବାଛିଲେ ନାହିଁ ତାହାର କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ

ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନାହିଁ - ଆବେଦନ ଖାରଜ - ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା - ଦୋଷମୁକ୍ତ ପାଇଁ ଆବେଦନ ।

ମହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତାପ ସିଂହ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ (2009) 11 ଏସ୍. ସି. ସି. 334 - ଉଦ୍ଧୃତ ।

ନଜିର ସୂଚନା :

(2009) 11 ଏସ୍. ସି. ସି. 334 ଉଦ୍ଧୃତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1345/2007 ।

ସରକାରୀ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 33/1998 ରେ ଗୌହାଟି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 08.12.2006/05.01.2007 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସୌମ୍ୟଜିତ୍ ପାଣି (ସୁନୀଲ କୁମାର ଜୈନଙ୍କ ପାଇଁ) ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ନେଭନୀତ କୁମାର (କର୍ପୋରେଟ ଆଇନ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ) ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆଦେଶ

ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 5 ଜାନୁଆରୀ, 2007 ର ରାୟ ଉପରେ ଏକ ବିଧାନଗତ ଆବେଦନ ।

ଅଭିଯୋଗନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

1994 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 28 ତାରିଖ ରାତି ପ୍ରାୟ 10 ଟାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଜୟନ୍ତ ସିଲ୍ ଏବଂ ତିମ୍ବେଶ୍ୱର ସିଲ୍ (ପୂର୍ବରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ) ଏକ ଭୋଜିରେ ଯୋଗ ଦେଇ କୃପା ଦାସଙ୍କ ଘରୁ ଫେରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୃତ କନ୍ଦର୍ପ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତିନିଜଣ ପିତୃବୃତ୍ତି ରୋଡରେ ମୃତକଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ ଥିଲେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ଏକ ଧାରୁଆ କଟା ଅସ୍ତ୍ରରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ଚିହ୍ନାର ଶୁଣି, ଅଭିଯୋଗକାରୀ, ମୃତକଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ପିତୃବୃତ୍ତି ୧-ଭଦ୍ରତା ଦାସ, ତାଙ୍କ

ଘରୁ ବାହାରକୁ ଆସି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ । ତାଙ୍କ ଚିହ୍ନାର ଶୁଣି ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୃଦୁଲ ଦାସ - ପିତୃ 5 ଏବଂ ଦୟା ଚାନ୍ଦ - ପିତୃ 6 ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏହି ଘଟଣାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ବିଶ୍ୱଜିତ୍ ଦାସ- ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ଏବଂ ଉଦୟ ଦତ୍ତ - ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ମଧ୍ୟ କିଛି ଦୂରରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ଘରୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଦ୍ୱାରା କ 'ଣ ଘଟିଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି ଯେ, ଜୟନ୍ତ, ଆବେଦନକାରୀ, ସେହି ଗ୍ରାମର ନିସିକାନ୍ତ - ପିତୃ 11 କ ଘରକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ରାତିରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ମାଗିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ପରଦିନ ସକାଳେ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ, ପିତୃ 11 ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ଖୁକରୀ ଏବଂ ଟର୍ଚ୍ଚ ଛାଡି ଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଡିମ୍ବେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 302 ଓ ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପିତୃ 1 କ ବୟାନକୁ ବାସ୍ତବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏତାଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବୟାନ ଓ ଅଦାଲତରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବୟାନ ମଧ୍ୟରେ ତଫାତ ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ଜଣାପଡିଛି ଯେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ନଥିଲେ କିମ୍ବା ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟାଇବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଉଥିବା ଦେଖି ନଥିଲେ । ସେହିପରି ପିତୃ 5 ଓ ପିତୃ 6 କ ବୟାନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣାଟି କେଉଁଠାରେ ଘଟିଥିଲା ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇନଥିଲା, କାରଣ ଏହା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘର ବାହାରେ ଘଟିଥିଲା ନା ପାଟକ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ରାସ୍ତାରେ ଘଟିଥିଲା ତାହା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏତେ ସମୟ ଧରି ଏଠାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ପିତୃ 5 ଓ 6 ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବେ, କାରଣ ଏହା ସାଧାରଣ ମାନବୀୟ ଆଚରଣ ବିରୁଦ୍ଧ ଅଟେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପିତୃ 11ଙ୍କ ଘରୁ ଏକ ଟର୍ଚ୍ଚ ଓ ଖୁକ୍ରି ମିଳିଥିବା ଖବରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଅସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ରକ୍ତ ଦାଗ ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାଗାରକୁ ପଠାଯାଇନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ।

ଏହା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଡିମ୍ବେଶ୍ୱର ସିଲଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିବା ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରେ ରାୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପିତୃ 1 କିମ୍ବା ପିତୃ 5 ଓ 6 କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ, କାରଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶତ୍ରୁତା ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତକଙ୍କ ଗଳା କାଟିବା ପାଇଁ ଏକ କାଟିବା ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଓ ଚିକିତ୍ସା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଗଳା ଭିତରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ସଂରଚନାମାନେ – କ୍ୟାରୋଟିଡ୍ ଧମନୀ, ଜଗ୍ଗୁଲାର୍ ଶିରା, ଶ୍ୱାସନଳୀ ଇତ୍ୟାଦି – ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କାଟିଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ହେଉଛନ୍ତି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପତ୍ନୀ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଶତ୍ରୁତା ନଥିଲା ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଚିକ୍ତାର ଶୁଣିବା ପରେ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଆମେ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ନକ୍ସା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛୁ ଏବଂ ଜାଣିପାରିଛୁ ଯେ ଘଟଣାଟି ମୃତକଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ରାସ୍ତାରେ ଘଟିଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ଫରକ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଗେଟ୍ ପାଖରେ ଥିଲା ନା ମୁଖ୍ୟ ପିତୃତ୍ୱ ରାସ୍ତାରେ, କାରଣ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ ଘଟଣାଟି ମୃତକଙ୍କ ଘର ବାହାରେ ଘଟିଛି ।

ପିତୃ 5 ଓ 6 ର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୃତକ ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଭୋଜିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତିନିଜଣ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଫେରୁଥିବା ବେଳେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟିଥିଲା । ଆମେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 5 ଏବଂ 6 ର ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ ଏବଂ ଜାଣିପାରିଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଶତ୍ରୁତା କିମ୍ବା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱର କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ । ଏହି ତିନି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବୟାନକୁ ପିତୃ 2 ଓ ପିତୃ 3ଙ୍କ ବୟାନ ମଧ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପିତୃ 1 ସୂଚନା ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଓ ଡିମ୍ବେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ପିତୃ 11 ଙ୍କ ବୟାନ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯଦିଓ ଟର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର କଥିତ ଅସ୍ତ୍ରର ସନ୍ଧାନ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ବିଳମ୍ବିତ ରାତ୍ରିରେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା

ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିବା ନେଇ ତାଙ୍କ ବୟାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ବିଚିତ୍ର ଅନୁରୋଧ ଥିଲା କାରଣ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପିତୃ 11 ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମର ଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ କାହିଁକି ପିତୃ 11 କୁ ଘରେ ରାତ୍ରିଯାପନ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ଘର ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିନଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନାହିଁ ।

ତଥାପି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ସୌମ୍ୟଜିତ ପାଣି ମହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତାପ ସିଂହ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ [(2009) 11 ଏସ. ସି. ସି. 334] କୁ ଦର୍ଶାଇ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଦୁଇଟି ମତ ସମ୍ଭବ ହୁଏ ଏବଂ ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ମତାମତ ନେଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ମାମଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାଧାରଣତଃ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବେ ନାହିଁ । ଏହା ଦାବି କରାଯାଇଛି ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଗଭୀର ବିଚାର କରି ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏକ ବିପରୀତ ମତାମତ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲେ । ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ଏବଂ ଯଦି ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ବିପରୀତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ନକରିବା ନ୍ୟାୟିକ ତ୍ରୁଟି ସହିତ ସମାନ ହେବ ଏବଂ ଏହିପରି ମାମଲାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ତଥା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସନ୍ତୁଳିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ, ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭୁଲ୍ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନି ଜଣ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରୁଛି ତାତ୍ତ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଯେ, ଶରୀରରୁ ବେକ ପ୍ରାୟତଃ ଖୁଜି ଭଳି ଏକ କଟା ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଆର୍.ପି.

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ଥାକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଅନୁବାଦିକା:

ଡପଟ୍ଟିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,

କଟକ ।